

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Թուս-ճապոնական պատերազմը:—Կորեայի ներթին ռեփորմների հարցը.—Միացնալ նահանգները չեռաւոր Արևելյում՝ Պահանձեան շրանցը փորելուց յետոյ:—Ցիրքի արշաւանդը:—Գերմանացիները հարաւ-արեւանձեան Ավիրիկայում:—Կոմիրի օրինագիծը՝ միարանուրիւնների անդամների դասաւանդեղն արգելելու մասին:—Գրանսիացի ազատահիմների կղերականուրիւնը Գրանսիայից դուրս:—Մակեդոնական ռեփորմների ճգճգումը:—Առաջնորդական ընթրուրիւնը Ասրպատականում:

Մոտ երկու ամիս է արդէն որ տեսում է ոռուս-ճապոնական պատերազմը. ոռուսաց թերթերում տպուած պաշտօնական հեռապրներից գիտենք, որ մինչև այժմ ճապոնացիները 6 անգամ յարձակում են գործել Պորտ-Արտուրի վրայ և մի անգամ ուղարկուել են Վլագիվոստոկը, սակայն միակ շօշափելի հետևանք այն է եղել, որ ճապոնացիները կարողացել են անվտանգ կորչայի ափը իջեցնել իրանց զօրաբանակը: Նոյն հեռագրներից գիտենք, որ տիրելով ամբողջ Կորէային՝ նրանք կամաց-կամաց մօտենում են Մանջուրիայի և Կորչայի սահմանագիծ եալու գետին, որի բերանուում գտնուում է Ըչժիւ քաղաքը: Այդ ուղղութեամբ ընթանալիս ճապոնացիները ունեցել են երկու ընդհարումներ ոռուս զօրքի խուզարկու խմբերի հետ—փետրուարի 15-ին Պենսանի մօտ, իսկ մարտի 15-ին Զոնժիւի մօտ, որից մինչև Ըչժիւ մերձաւորապէս 80 վերստ է: Նոյն հեռագրներից երեսում է, որ ճապոնացիները մտադրութիւն ունեն ափ իջնել նաև Լիառուտունգեան թերակղզու արևմտեան ծովածոցում, որի մէջ հիւսիսից թափւում է Մանջուրիայի Լեաս գետը՝ իր բերանում ունենալով Նիւչուան կամ Խնկու քաղաքը: Հեռագիրը (մարտի 17-ին) արդէն հաղորդեց, որ ռուսները Նիւչուանը պատերազմական դրութեան մէջ են յայտարարեք:

Մեր անցեալ տեսութեան մէջ մենք առաջ էինք բերել ճապոն-կորէական դաշնագրի բովանդակութիւնը: Կորէան արդէն սկսել է «ընդունել ադմինիստրատիւ բեֆորմների վերաբերեալ ճապոնական կառավարութեան ցուցմունքները և խոր-

հուրդները։ Այդ երկու ցեղակից և կրօնակից երկների մէջ տեղի ունեցած կապը ամբապնդելու համար Սէուլ գնաց ճապոնական յայտնի պետական գործիչ մարկիդ իտօն, որին արքայավայել ընդունելութիւն ցոյց տրուեց։

Կորէական կայսրը երկու անգամ ունկնդրութեան արժանացրեց մարկիկ իտօնին և նրան շնորհեց կորէական ամենաբարձր՝ «փառքի ծաղիկ» կոչուած շքանշանը։ Մարկիզը խորհուրդ է տուել կայսրին աստիճանաբար մտցնել իր երկրում բեֆորմները։ Ճապոնիան խոստանում է կորէային ամենաձեռնոտու պայմաններով 5 միլլ. իւն (րուբլի)։ Կորէան պէտք է հըրաւիրի ճապոնացի խորհրդատու պաշտօնեաներ, որոնք կ'օգնեն մտցնելու այդ բեֆորմները։ Իտօն մտադիր է կորէական պարլամենտ ստեղծել ճապոնականի օրինակով։ Նա խորհուրդ է տալիս նախառաջ բարձրացնել ժողովրդի կրթութեան մակերեսից, որովհետեւ զրա շնորհիւ միայն կը փոխուեն կորէական կեանքի ընդհանուր պայմանները։ Ռուսաց լրագրներում տպուած հեռագրից իմանում ենք, որ «մարտի 9-ին Սէուլում, արտաքին գործոց մինիստրութեան մէջ ի պատիւ իրան կազմուած ճաշի ժամանակ մարկիզը մի ճառ է արտասանել, որ խորտպատրութիւն է թողել կորէացիների վրայ։ Նա պատմել է, թէ ինչպէս է ճապոնիան քայլառքայլ ազատուել արևելեան ոգուց, առաջարկելէ կորէացիներին օգտուել ճապոնիայի դժուարութեամբ ձեռք բերած փորձից և խորհուրդ է տուել նրանց մեկուսացած չիմալ և գործել յօգուտ երկրի։ Եթէ նրանք վարուեն համաձայն այդ խորհրդի, նրանք կը պահպանեն իրանց անկախութիւնը, որ հակառակ գէպքում անխուսափելիօրէն կը խլուի նրանցից այժմ կորէայի հողի վրայ կուտղ տէրութիւններից մէկի ձեռքով։»

Եւրոպան և Ամերիկան կամաց-կամաց սկսում են հաւատալ, որ կ'աջողութի ոռուս-ճապոնական կոիւը կղզիացնել և դարձնել լոկ երկու ախոյեանների մենամարտ։ Միևնույն ժամանակ շարունակում են յավենայն դէպս պատրաստութիւններ տեսնել ապագայ յանկարծակի բարդութիւնների համար և առանձին փութկոտութեամբ վերջացնում են այն խնդիրները, որոնք այսպէս թէ այնպէս կապ ունեն Հեռաւոր Արևելքի հետ։ Այսպէս՝ Ամերիկայի Միաց. Նահ. սենատը հաստատեց Պանամիան ջրանցքի փորելու պայմանագիրը։ Անշուշտ եռանդուն և հարուստ եանկիները շատ շուտով գլուխ կը բերեն այդ վիթխարի ձեռնարկութիւնը և միացնելով Ատլանտեան ովկիանոսը Խաղաղ ովկիանոսի հետ՝ մօտ ապագայում աւելի ևս շահագրգռուած

կը լինեն Հետաւոր Արևելքի հարցերով, որովհետև այն ժամանակ կարճ և էժան հաղորդակցութիւն կ'ունենան Զինաստանի և Կորէայի հետ նաև Միացեալ Նահանգների արևելեան և հարաւային նահանգները իրանց զարգացած առևտրով և արդիւնագործութիւնով:

Հեռաւոր Արևելքի գործերում շահագրգոռուած Անգլիան էլ մի կողմից ամեն կերպ աշխատում է Եւրոպայում ամրապնդել իր բարեկամութիւնը ֆրանսիայի հետ և ընդարձակել միջնորդ դատարանի հարցը՝ կնքելով ֆրանսիայի և Իտալիայի հետ կապած պայմանագրին յար և նմանը նաև Սպանիայի հետ (փետ. 14-ին), իսկ միւս կողմից՝ զգուշութեամբ առաջ խաղալով դէպի դալայ-լամայի, արդ բուդդայական պապի Հռոմը—Լիսասսան: Տիրէթի արշաւանքի առիթով լորդերի պալատում արուած հարցապնդումներին կառավարութեան կողմից պատասխանեց Հնդկաստանի գործերի մինհստրութեան զիլսաւոր քարտուղար լորդ Հարդվիդ, որ յայտնեց մօտաւորապէս հետեւեալը. բրիտանական կառավարութիւնը ամեն ջանք գործ դրեց խաղաղ բանակցութիւնների ճանապարհով կարգաւորել Տիրէթի և բրիտանական հողերի մէջ սահմանագծային հարցը, սակայն նպատակին չհասաւ: Վերջին ժամանակներու տիրէթցիք սկսեցին խրոխտանաւ որ նրանք Անգլիայից չեն վախենում: Իրանց զօրավիդ ունենալով Ռուսաստանին: Անգլիան չէր կարող այդ տանել և գնոեց պնդել սահմանագծի հարցի վերջնական որոշման մասին: Ռուլարկելով գնդապետ Ռւնդեռութէնդին զօրախըմբով Տիրէթի բրիտանական կառավարութիւնը յոյս ունի, որ ինքը դալայ-լաման կ'ընդունի այդ միսախայի խաղաղ բնաւորութիւնը: Իսկ լորդ Լանսդունը աւելացրեց որ կառավարութիւնը միանգամայն ընդունում է Տիրէթի անկախութիւնը, սակայն նա միենոյն ժամանակ կարծում է, որ եթէ որևէ պետութիւն իրաւունք ունի այդ երկրում գերակշռող ազգեցութիւն ունենալու, այդ Տիրէթի սահմանակից Մեծ Բրիտանիան է: Որպէստե Տիրէթը դիվլումատիական յարաբերութիւնների մէջ էր մտել Ռուսաստանի հետ, ուստի անհրաժեշտ էր մի բան ձեռնարկել, որպէսզի համոզել դալայ-լամային, որ Անգլիան չի հրաժարուել իր իրաւունքներից:

Բրոդբրիկ մարտի 15-ին համայնքների ժողովում յայտնեց, որ տիրէթեան արշաւախմբին հրամայուած է մուտք գործել մինչև Եան-ցէ: Կնդապետ Խնդեռութէնդը լիազօրութիւն է ստացել զէնքի դիմելու միայն այն դէպօռմ, եթէ տեղացինեկը փորձեն կանգնեցնել արշաւախմբի առաջնաղացումը, և եթէ առանձին-առանձին զօրախմբերի յարաբերութիւններին վտանգ

կը սպառնայ: Իմգեռոսքէնդի յետևից գնում է գեներալ Մակդոնալդը, որ Տանդլա անցքում է գտնւում այժմ:

Ճապոնիայի դէմ հասարակական կարծիքը գրգռելու դիտաւորութեամբ գերմանացիներն էին, կարծեմ, առաջին անգամ, որ ստեղծեցին «դեղին վտանգ»-ի ուրուականը: Այդ գերմանացի ինչկերները առհասարակ շատ բարձրից են նայում իրանց գոյնից տարբեր գոյն ունեցող մարդկանց և ցեղերի վրայ: Նիշշէի «Խարտեաշ գաղան»-ի (blonde Bestie) գովեր շատ է դուր եկել այդ «գերմարդկանց» և դրանք բարացի կերպով գաղանութիւններ են թոյլ տալիս իրանց, փառք Աստծոյ, սակաւթիւ գաղութների «տեղացիներին նկատմամբ: Բիսմարկի աղգակիցներն իրանց տմարդի, կամայական վայրագութեամբ դէպի սեամորթները հարաւ-արևատեան Աֆիրկայում դրանց մտիպում են վերջապէս ապստամբուել այդ սպիտակամորթ նեղիչների դէմ: Անկասկած Կրուպպի թնդանօթների դէմ անզօր են այդ խեղճ ու կրակ և մարդուկները, և «արեան ու երկաթի» մարդիկ իրանց «զինուած բռունցքով» շատ շուտով կը խեղճեն մարդկային իրաւունքներ պահանջող այդ «ստոր ցեղի» արարածներին: Եւ այդպիսի երևելի «կուլտուրաթեգերներ»-ը համարձակութիւն ունեն քննադատել անգլիական գաղութային քաղաքականութիւնը... մինչդեռ ոչ միայն Գերմանիան, այլև աւելի մեղմ Ֆրանսիան պէտք է խոստովանուեն, որ գաղութներ հիմնելու և կառավարելու գործում դրանք ուղղակի անընդունակ են՝ համեմատած ճնենգ Ալբիոնից զաւակների հետ:

Թէ ինչ անարդար չափերի են ընդունակ և Փրանսիացիները, երբ հարցը գալիս է ոչ Փրանսիացիներին, այդ երևում է, իմիջի այլոց, դրանց նոյնիսկ արմատական գործիչների վերաբերմունքից դէպի կղերական հարցը: Նորերս, երբ Փրանսիական պարլամենտը ընդունեց ձայների խոշոր մեծամասնութեամբ (87 ձ.), Կոմիք օրինագիծը, որով արգելում է առանց բացառութեան բոլոր թէ թոյլ տրուած և թէ արգելուած միաբանութիւնների անդամներին մանկավարժական գործունէութիւնը, — մի բացառութիւն արուեց պարլամենտի կողմից: Փրանսիական գաղութներում թոյլ է տրուած, որ նոյն գործունէութեամբ պարապեն մայր երկրում վասակար ճանաչուած և հալածուած կղերականները, դպրոցներ շինեն ևայլն: Թէև Մադագասկար կղզու գեներալ-նահանգապետ Գալիինի տեղեկութիւնների հիման վրայ՝ միաբանութիւնների բացած դպրոցները գաղութներում նոյնքան վասակար են, որքան մայր-երկրում, սակայն Փրանսիական ազգի ներկայացուցիչների համար համոզեցուցիչ չէր այդ, որովհետև արտաքին բաղաքականութեան

լոգիկան այլ է։ Այդ բանը մի քանի տարի առաջ մենք տեսանք նաև Թիւրքիայում եղուհաներին ցոյց տրուած ֆրանսիական հովանաւորութեան մէջ...

Առասարակ արմատական եւրոպական գործիչներն անգամ, երբ հարցը դալիս է արտաքին քաղաքականութեան, միշտ որոշ կոմպլիմենտներ են անում իրանց խղճի և համոզմունքի հետ։ Եթէ այդ այդպէս չինէր, Մերձաւոր Արևելքում շատ թշուառութիւններ և ոճիրներ վաղուց վերացուած կը լինէին։

Սուլթանը, Մերձաւոր Արևելքի այդ իշխողը, շարունակում է ձգձգել մակեդոնական ըեփորմների խնդիրը։ Դեռ ևս ժանդարմերիայի վերակազմութեան հարցն էնրա երկար ու բարակ բանակցութիւնների առարկան։ Երբ կը սպառուեն բոլոր հնարները, և ժանդարմերիայի հարցը մի կերպ կը շտկուի, երևան կը զան նորանոր արգելքներ... մինչև որ յարմար առիթ լինի կոտորածներ առաջացնելու։ Ինչպէս երևում է, արդէն մոռացուած է համարում 300 հազար զոհերի յիշատակը, և Սասունի շուրջը նորանոր չարագուշակ դժբախտութիւններ են կուտակւում։

Մի թէ անսղօ-ֆրանս-իտալական մերձեցումն անգամ անգօր է վախեցնել Թիւրքիային և ստիպել նրան, որ նորանոր էկսպերիմենտներ չսարքի թշուառ ույայի գլխին։

— էջմիածնից «Մշակուին հաղորդում են, որ «Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը մարտի 6-ին գրած մի կրնդակով յանուն Ասրպատականի թեմի առաջնորդական փոխանորդի և խորհրդարանի, հրամանագրել է շուտով ձեռնարկել թեմական պատգամաւորների ընտրութեան՝ առաջնորդ ընտրելու համար, համաձայն անցեալ տարի հաստատուած թիմական կանոնադրութեան։ Այդ առիթով Թաւրիզից հաղորդում են, որ վերոյիշեալ պատգամաւորների ընտրութիւնը կը կայանայ ապրիլին։»

Կը ցանկանայինք, որ Ասրպատականի ժողովուրդն այս անգամ աւելի լուրջ կերպով վերաբերուէր իր առաջ դրան հարցին և նախապատրաստական ժողովներում ամենախիստ և անաշառ քննութեան բովից անցկացնէր առաջնորդական թեկնածուներին, իբրև ուղեցոյց ունենալով միայն, թէ որչափով այս կամ այն անձնաւորութիւնը վարչական ընդունակութիւն ունի ստանձնելու այդ պատասխանատու պաշտօնը։ Մանր-մունը կրքերը պէտք է մոռացութեան տրուեն, և արժանաւորագոյնը կոչուի Ասրպատականի թեմի առաջնորդութեան համար։ Տակարի, եռանդի և պատրաստութեան կողմից մենք յարմարագոյնը համարում ենք Բագրատ վ. Վարդագարեանին։

Լ. Ա.